

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 44. szám

2025. július 21.

Emlékműavatás Fényeslitkén

Az emlékezésé volt a főszerep július 11-én Fényeslitkén: emléket állítottunk annak a több száz vasutasnak, aki Fényeslitkén szolgáltak, illetve szolgálnak. Az ötlet Márta Mihály Tibor polgármester fejéből pattan ki, a megvalósítás egy óriás bazaltkő lett, rajta egy emléktáblával, amely tiszteleg a fényeslitkei vasutasok hűségese szolgálata előtt. Az elképzeléshez csatlakozott a Fényeslitkéért Faluvédő Közalapítvány, illetve a megvalósítást a fényeslitkei East-West Gate Intermodális Terminál is támogatta.

Hadnagy Attila, a MÁV Debrecen-Miskolc pályavasúti területi igazgatója ünnepi beszédében kiemelte, hogy a mai nap nem csupán egy emlékmű avatásáról szól, hanem egy közösség tiszteletéről. "Ma nem csak egy követ állítunk, hanem egy emléket. Méltó maradandó emléket, akik egy

egész közösség számára mutattak példát kitartásból, szorgalomból és az önzetlen munka tiszteletéből. A mai napon a vasutasokra emlékezünk, azokra a dolgozó emberekre, akik nap, mint nap fáradhatatlanul dolgoztak a síneken, a mozdonyokon és az állomásokon. Azokra, akik hajnaltól estig szolgálták a közlekedést az ország vérkeringését, a mindennapi életet."

Dr. Seszták Miklós, a térség országgyűlési képviselője köszöntőjében rámutatott, hogy Fényeslitke a vasút nélkül szegény lenne. Ezzel a mai nappal, ezzel a kővel, a sínpárral emlékezik minden vasutasra és a 204 fényeslitkei vasutas munkájára. A képviselő köszönetét fejezte ki a vasutasoknak az áldozatos munkáért, amit a közszolgálatában végeznek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Miskolczi Gábor az East-West Gate vezérigazgatója meghatódva mondta el, hogy őt is Fényeslitkén csapta meg a mozdony füstje. Az érettségi után szinte azonnal itt munkába állt, mint külsős forgalmi szolgálatevő, ahol nagyon sokat tanult a már ott dolgozó vasutas kollégáktól.

Márta Mihály Tibor zárszavában köszönetet mondott mindenkinek, aki valamilyen formában hozzájárult ahhoz, hogy ötlete megvalósulhasson. Kiemelte, hogy a kötőpályás közlekedésnek nagy jelentősége van nemcsak szűkebb környezetünk, de az ország életében is. Bízik benne, hogy komoly jövője is lesz a vasútnak és a vasutasoknak egyaránt!

Grunda Zsolt

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szezonális örök

A minap kérdeztem, mi tévő legyek, hiszen minden jel arra utal, hogy rendesen nyár van, még ha meg is bolondult mostanában. Kapásból jött az uborka, most van a szezonja, foglalkozzak hát vele, ahogyan egy rendes újságíróhoz illik nyáridőben. Erre úgy döntöttem, beállok plagizátornak, és előkerestem, miről írtam tizenéve ilyentájt. No miről, hát a kovászos uborkáról, meg Krúdyról, mert hogy ingyenc lévén nagyon szerette. Persze, szerette ő a szépasszonyokat is, de akkoriban még pajzánabbak lehettek a nyarak, vagy az asszonyok, esetleg mindkettő, mert most legfeljebb az ubi forog közszájon, na meg a béremelés. De az olyan rég volt, és oly soká lesz, hogy nem jönne ki belőle még harminc sor sem.

Szóval plagizálnám magamat, maradok az kovászosnál, mert lehűtve jó és kellemes tud lenni, még a pajzanságot sem süthetik rá senkire, aki zöldségekről ír. Persze, volna éppen más lehetőség is, például a szabadság, az egyenlőség vagy a testvériség. De sokak szerint esély sincs egyenlőségre, legfeljebb szabadságra annak, aki jól beosztotta, a testvéreket meg hagyjuk, nem tehetnek rólunk, ahogyan mi sem róluk. Pedig olyan szépeket lehetne írni mindháromról, hogy senki nem hinné el. Nincs mese, csak az uborka jöhet számításba.

Tehát, ha önmagamtól akarnék szellemi terméket orozni, most ismét le kéne írnom a kovászos rejtelseit, meg, hogy „az idén az első adag nem lett jó, a második még nincs kész”, ilyesmit. De az, mint feljebb írtam, már tizenéve volt, igaz, utána tömegével készültek a jóféle kovászosok a környéken – bár az is lehet, hogy le kell cserélnem az informátoraimat.

Ja, volt még szó akkoriban a kovászról is, hiszen, ha jól sikerül, komoly összetartó erő, és nem csak az üvegben, ha pedig meg-romlik, akkor bizony megmérgezz mindent, még az életet is. Tehát újat kell készíteni, amíg nem késő, lehetőleg mindenkinek a szájíze szerint. Ez az, ami nem fog menni, úgyhogy nyugodjunk bele, elég, ha pár embernek megfelelünk, és persze önmagunknak, az már fél siker. A másik fele majd csak megérkezik, némi szerencsémel.

Tehát nem maradt más, mint az uborka, de még azt sem tudom, ki hogyan szereti, sőt, hogy szereti-e vajon, olyan rég láttam már. És persze, az is fontos, egyáltalán tud-e kovászt készíteni, mert anélkül bizony még az ubi sem lesz jó, hát még más. Nyilván az is lehet, hogy profi kovászos-ügyben, talán még nagyon jó ötletei is volnának, és lekörözne mindenkit a szakmában, ha végre kibontakozna kedve szerint. Mindenesetre kíváncsi vagyok, milyen kovászos tudna összehozni, szóval kivárom, és jövő ilyenkor arról írok majd. Feltéve, hogy nem lesz titkos a recept.

Dolhai József

Horgásztunk – és megint nyertünk.

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 1. szám

2017. június 19.

Ismét győztek a záhonyi horgászok

Felhők, itt-ott esőcseppek várták szombaton a záhonyi terület horgászversenyén a vendégeket és a derbi résztvevőit. És természetesen a halak is vártak bennünket, amit abból tudtam még én is, hogy a reggeli órákban messze szaladtak a pecabotok látványától. A tiszabezdédi Kerek-Holt-Tisza partján komoly szakmai kihívás elé néztek horgászaink június tizenhetedikén. De a tudással párosuló szerencse mégiscsak a versenyzők mellé állt, és a halriogató időjárás ellenére sikeresen voltak kicsik, nagyok, fiatalok és tapasztaltabbak egyaránt.

Kevéssel hat óra után Nagy Attila, területi képviselőnk vezetőjének helyettese köszöntötte a lelkes csapatokat, és Báza Lászlóval ismertették a szabályokat, majd következett sorsolás: Szokás szerint a pohár fenekére kellett nézni a csapatok vezetőinek ahhoz, hogy megláthassák, melyik hely lesz az övék. Ezek után indult az etetés, hét órakor pedig dudaszóra a verseny is elkezdődött. Ám nem csak a vízi lényeknek fontos a reggeli, a part mentén is kell az erő, így

aztán Gálné Éva, irodavezető és Pokolné Tünde, a forgalmazók titkára tálcaszám

gyártották a zsíros kenyeret. A délelőtti folyamán ki is osztották a pecabotok környékén, Pokol István segítségével.

Az első fogás Gáspár Zoltán nevéhez fűződik, akinek fél nyolc előtt akadt a horgára egy kárász, majd szép lassan a többi versenyző izgatottan észlelte, hogy nem hiába lógatta be, amit magával hozott.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

LOGIKA

- Ilike! Meghívhatom, hogy hallgassa meg a lemezeimet?
- Szívesen, de ragaszkodom hozzá, hogy csak lemezeket hallgassunk!
- Ezt megígérem magának. És mi történik, ha nem tetszenek a lemezeim?
- Akkor szépen felveszem a ruhámat, és hazamegyek...

SORREND

A gólya lekiabál a magasból:

- Látom, kisbabát vársz! Mit hozzak, kisfiút vagy kislányt?
- Az mindegy – feleli a lány elpirulva –, de kérhetek először egy férjet...?

ELŐRELÁTÁS

- Ma megtettem az első lépést a váláshoz...
- Nem is tudtam, hogy te nő vagy?
- Még nem...de ma eljegyeztem Mancit...